

Datum: 2026-09-16

Diarienummer: 2025/0636

RiR 2026:23

Nedsatt elskatt för industriell tillverkning – brister i träffsäkerhet, kontroll och uppföljning (RiR 2026:23)

Bilaga 1. Kvantitativ studie om nedsättningsens träffsäkerhet

Kvantitativ studie om nedsättningens träffsäkerhet

Denna bilaga innehåller beskrivningar av metodupplägg och en utökad redovisning av resultatet avseende den kvantitativa studie som vi genomfört för att besvara granskningens första delfråga om huruvida utformningen och tillämpningen av nedsättningen svarar mot dess syfte på ett effektivt sätt. Inriktningen för den kvantitativa studien har preciserats genom att den (tillsammans med andra granskningsinsatser) besvarar tre delfrågor:

1. Tillfaller nedsättningen rätt företag och branscher utifrån syftet med nedsättningen?
2. I vilken utsträckning förekommer branscher i näringslivet som uppfyller nedsättningens syfte, men som aldrig eller sällan mottar nedsättning?
3. Hur ser sammansättningen av företag som får nedsättningen ut över tid?

De data som beskrivs i denna bilaga har därutöver använts för att delvis besvara delfråga 2, om huruvida Skatteverkets kontroller är effektiva. Vi har där undersökt om det finns tecken på att företag får för mycket eller för lite nedsättning på ett sätt som inte ligger i linje med regleringen av nedsättningen.

Frågorna som avser huruvida utformningen och tillämpningen av nedsättningen svarar mot dess syfte besvaras i två delstudier, som beskrivs mer utförligt nedan. Delstudie 1 är baserad på företagsdata som täcker de företag som ges industrinedsättningen. Delstudie 2 är baserad på aggregerade data på den mest finfördelade 5-siffriga SNI-kodsnivån och täcker hela näringslivet.

Våra inhämtade data omfattar åren 2018–2023. Det ger oss bland annat möjlighet att granska effekterna av en principiellt viktig praxisförändring som skedde 2022.¹ Före 2018 var administrationen av den aktuella skattenedsättningen annorlunda, vilket medför att nödvändiga data före 2018 saknas eller inte är jämförbara med senare data.²

Nedsättningens syfte och övergripande metodupplägg

Syftet med att medge lägre skatt för elförbrukning i industriella tillverkningsprocesser är att underlätta för företag som möter konkurrens med utländska aktörer, och för vilka el är en viktig insatsvara som därmed innebär

¹ I en dom 2022 beslutade HFD att ett företags huvudsakliga verksamhet inte behöver vara industriell för att det ska kunna medges nedsättning, se HFD 2022 not 28.

² Tidigare var det huvudsakligen elproducenter och nätinnehavare som redovisade energiskatt på el och begärde avdrag, vilket fick konsekvensen att Skatteverket inte hade tillgång till data över enskilda elförbrukares nedsättning. 2017 ändrades detta då Skatteverket tog över administrationen.

betydande kostnader för företaget. I vår analys är därför den huvudsakliga inriktningen att undersöka om nedsättningen tillfaller företag eller branscher som:

- åtminstone i viss grad är utsatta för internationell konkurrens, och
- har hög elförbrukning i förhållande till sin storlek, vilket innebär att en nedsättning av skatten på el har stor betydelse för företagets konkurrensförutsättningar.³

Utifrån olika gränsvärden för internationell konkurrensutsatthet respektive skattekostnader för el analyserar vi i vilken mån nedsättningen träffar de företag den är avsedd att träffa.

Indelning i två delstudier

För att besvara frågorna behövs data om elförbrukningen i företagen. Data om alla svenska företags elförbrukning vore att föredra. I dagsläget finns data om enskilda företags elförbrukning att tillgå från två källor, som dock inte täcker hela det svenska näringslivet. I övrigt finns data aggregerade till SNI-koder (branscher) som möjliggör analyser av det resterande näringslivet.

Därför har vi delat upp analysen i två delstudier utifrån datatillgång. Delstudie 1 är baserad på företagsdata för de företag som mottar industrinedsättningen⁴ och delstudie 2 är baserad på aggregerade data på SNI-kodsnivå. Studierna baseras på ett antal olika datakällor, som beskrivs mer utförligt nedan.

För att genomföra delstudie 2 samt för att beräkna handelsintensitet (det mått vi använder för att mäta ett företags eller en branschs utsatthet för internationell konkurrens) utgår vi från de indelningar i företagsbranscher (SNI-koder) och varugrupper (SPIN-koder) som finns. Trots att vi använder den mest finfördelade SNI-indelningen på 5-siffrig nivå kan det innebära en risk för att vi aggregerar företag som kanske egentligen inte konkurrerar på samma produktmarknad. Det omvända kan också vara sant, det vill säga att företag som är direkta konkurrenter befinner sig i olika SNI-koder och därmed inte ser ut att vara konkurrenter i statistiken.

Det senare problemet kan uppstå eftersom SNI-koderna anger respektive företags huvudsakliga verksamhet, vilket innebär att företag med blandad verksamhet i praktiken kan befinna sig på fler marknader än vad som framgår av SNI-koden. Detta är ett förhållande som gäller alla studier av branschbaserade data, och på övergripande nivå bedömer vi att resultaten är tillräckligt rättvisande och tillförlitliga.⁵

Det finns även ett partiellt bortfall i främst delstudie 1 som beror på att data från olika källor inte alltid har kunnat matchas mot varandra på företagens organisationsnummer. Exempelvis kan det handla om att data från Skatteverket om

³ Vi likställer detta med företag som har hög elintensitet.

⁴ Datakällorna är 1), Skatteverkets data över dem som mottar nedsättningen där företaget vid ansökningstillfället uppgett sin totalförbrukning och 2), SCB-data från undersökningen industrins energianvändning (ISEN) som täcker de flesta större industriföretag.

⁵ Bergman m.fl., *Att mäta konkurrensen i Sverige*, 2024.

mängd nedsättning inte har kunnat matchas med samma organisationsnummer i en annan datakälla i t.ex. SCB:s FRIDA-databas. Bortfallet varierar beroende på vilka datakällor som används i en viss analys, men kan i vissa fall uppgå till 10–15 procent.

I båda delstudierna har vi vid analyser som innebär decilindelning av el- och handelsintensitet rensat ett fåtal extremvärden som kan få mycket stor påverkan på t.ex. medelvärden. Extremvärdena uppstår främst på grund av att företag tillfälligt kan ha ett förädlingsvärde nära noll vilket ger en nästan oändligt hög elintensitet. Företag kan också tillfälligt ha negativt förädlingsvärde, vilket istället skulle placera dem i gruppen med lägst elintensitet. Vi har avgränsat elintensiteten till ett värde mellan 0 och 2000 och handelsintensiteten till ett värde mellan 0 och 200 procent.

Delstudie 1

Delstudie 1 baseras på företag som antingen har mottagit nedsättningen under något år under perioden 2018–2023 eller som ingår i SCB:s undersökning ISEN som riktas till de flesta industriföretag i Sverige.⁶ Följande datakällor har använts i delstudien:

- SCB:s ISEN-databas för uppgifter om elförbrukningen i industrin
- SCB:s FRIDA-databas för uppgifter om bl.a. företags ekonomiska förhållanden och Skatteverkets data om bland annat mängd erhållen nedsättning
- data över handel med varor från utlandet
- data över handel med tjänster (genom momsregistret).

För företagen som ingår i delstudie 1 har vi således tillgång till två datakällor som beskriver företagets totala elförbrukning. Det är dels den uppgift över förbrukning som finns för de företag som ingår i ISEN, dels den uppgift som företaget har angett som sin totala förbrukning i sin ansökan om nedsättning hos Skatteverket. För att testa överensstämmelsen mellan dessa källor har vi genomfört korrelationstester. Korrelationen mellan förbrukningsdata enligt ISEN och den förbrukning företaget uppgett när det sökt nedsättning hos Skatteverket är hög hos de större företag som mottar nedsättning genom avdrag i deklaration (korrelationen är här 99 procent). Dessa företag står för ca 80 procent av nedsättningen. Motsvarande korrelation för företag som mottar nedsättning genom återbetalning (793) är lägre, 79 procent. Vi har sammantaget bedömt att förbrukningsdata i delstudie 1 är relativt pålitliga.

För att inte riskera att underskatta företagets totala förbrukning till följd av felaktigheter i data har vi använt det högsta värdet av ISEN-förbrukning och Skatteverksdata. Detta ökar den totala elförbrukningen i urvalet med ca 3–8 procent (det högre värdet gäller endast 2018), i jämförelse med att använda enbart den ena av datakällorna.

⁶ Energimyndigheten beskriver ISEN enligt följande: "Den årliga publikationen 'Industrins energianvändning' bygger på en totalundersökning av cirka 7000 arbetsställen med tio eller fler anställda. Svarsandelen är cirka 80 procent, och statistiken bedöms vara tillförlitlig." Energimyndigheten, "Industrins energianvändning 2024", hämtad 2025-06-05.

Delstudie 2

Delstudie 2 baseras på företagsdata över hela näringslivet som har aggregerats till SNI-koder (branscher) på den mest finfördelade 5-siffriga nivån. Följande datakällor har använts i delstudien:

- SCB:s ISEN-databas för uppgifter om elförbrukningen inom industrin
- SCB:s FRIDA-databas för uppgifter om bl.a. företags ekonomiska förhållanden och Skatteverkets data om bland annat mängd erhållen nedsättning
- data från Energimarknadsinspektionen (EI) över förbrukning via uttagspunkter inom elnätet, vilket vi använder för uppgifter om elförbrukningen inom det övriga näringslivet
- data över handel med varor från utlandet
- data över handel med tjänster (genom momsregistret).

Skälet till att vi har utgått från aggregerade data i denna delstudie är att det saknas data om total elförbrukning i enskilda företag som inte fått nedsättning eller som befinner sig utanför industrin. För att kunna analysera det övriga näringslivet har vi utgått från EI-data som beskriver elförbrukningen vid uttagspunkter i elnätet samt den huvudsakliga 5-siffriga SNI-koden för uttagspunkten. I huvudsak motsvarar summan av uttagspunkterna med en viss SNI-kod summan av branschens elförbrukning. Det finns dock en risk att data om den huvudsakliga SNI-koden på uttagspunkterna ibland är felaktigt satta, och att uttagspunkter med blandad förbrukning gör att viss förbrukning blir felkategoriserad. Dessa data är därför till viss del en approximation på den faktiska energiförbrukningen i olika branscher. I SOU 2015:87 användes på ett liknande sätt dessa data för analyser av elförbrukningen i olika delar av näringslivet.

För branscher med industriell SNI (05–33) har vi använt ISEN-data istället för EI-data. Detta då dessa data är mer pålitliga och framtagna med avsikt att mäta faktisk förbrukning.⁷

Jämförelse av SCB:s och Energimarknadsinspektionens förbrukningsdata

För att kontrollera tillförlitligheten i Energimarknadsinspektionens data över uttagspunkter i förhållande till SCB:s data över elanvändningen i Sverige har vi gjort en jämförelse på övergripande branschnivå (2-siffrig SNI) för att belysa skillnader mellan statistikkällorna. Ett liknande tillvägagångssätt användes också i SOU 2015:87.

⁷ En felkälla i EI:s data är att de inte innefattar egenproduktion som sker bakom en uttagspunkt. Detta gör att industriell kraftvärme som förbrukas bakom samma utgångspunkt som en industri inte fångas upp då den delen inte passerar någon uttagspunkt i elnätet. Genom att använda ISEN-data för industrin undviker vi denna felkälla.

Tabell B1 visar att det i finns en hög grad av överensstämmelse mellan datakällorna, med vissa skillnader på 2-siffrig branschnivå. Jordbruk har en procentuellt sett stor skillnad på drygt 40 procent mellan datakällorna. Detta påverkar dock inte analysen eftersom jordbruk inte ingår (se nedan). Den summerade elförbrukningen för hela näringslivet pekar på en relativt stor överensstämmelse mellan datakällorna, men en skillnad på ungefär 0,5 TWh vilket motsvarar mindre än en procent.

Tabell B1 Näringslivets elförbrukning enligt SCB:s årliga energistatistik respektive EI-data/ISEN-data fördelat på övergripande branschnivå år 2023, TWh

Sektor och SNI-intervall	SCB-data	EI-data	ISEN-data	Skillnad
Jordbruk 01-04	2,49	1,41		1,08
Industri 05-33	45,05		43,9	1,15
Energi m.m. 35-39	5,23	4,99		0,24
Bygg, handel m.m. 41-47	6,63	6,72		-0,09
Transport 49-52	3,46	3,32		0,14
Post, hotell 53-56	2,22	2,06		0,16
Information, finans m.m. 58-66	2,83	3,46		-0,63
Fastighet 68	11,89	13,63		-1,74
Uthyrningstjänster m.m. 69-83	1,94	2,28		-0,34
Övrigt och offentlig sektor m.m. 84+	8,38	7,89		0,49
Totalt	90,12	89,66		0,46

Källa: Data från SCB och Energimarknadsinspektionen samt Riksrevisionens beräkningar.

Vi har vidare rensat våra data från förbrukare som inte är relevanta för den analys vi vill göra enligt våra frågeställningar. Nedan följer en lista över verksamheter och SNI-koder som inte ingår i analysen:

- hushållens elförbrukning i småhus, lägenheter, fritidshus m.m., eftersom dessa ej är relevanta för granskningens frågeställning
- jordbruksverksamheter, eftersom det finns andra skattenedsättningar särskilt riktade mot dessa
- verksamheter som hör till statlig, kommunal eller regional förvaltning samt verksamheter som levererar olika skattefinansierade välfärdstjänster exempelvis skola och sjukvård⁸
- intresseorganisationer, religiösa samfund och liknande verksamheter som inte bedriver näringsverksamhet på en marknad
- överföring av el (detta är statlig verksamhet alternativt ett reglerat monopol)
- järnvägstransporter, eftersom det finns en annan skattenedsättning särskilt riktad mot denna verksamhet.

⁸ I denna kategori ingår företag som levererar välfärdstjänster, till exempel friskolor. Att de inte ingår är en begränsning i vår analys, samtidigt som vår bedömning är att dessa företag sällan är av den art att de skulle kunna kvalificera till nedsättningens syften.

Företagets eller branschens utsatthet för internationell konkurrens

För att mäta ett företags utsatthet för internationell konkurrens har vi använt oss av mått som beskriver i vilken utsträckning som ett företag handlar med utlandet. Mått så som handelsintensitet eller handelsöppenhet kan dock konstrueras och mätas på flera olika sätt.⁹

Det huvudsakliga måttet som vi använder i denna studie motsvarar det mått som används i SOU 2015:87, enligt följande formel:

$$\text{Handelsintensitet} = \frac{\text{Export} + \text{Import}}{\text{Produktionsvärde} + \text{Import}}$$

I SOU:n beskrivs inte närmare vilken typ av data över export och import som har använts. I vår tillämpning av denna formel (för vårt huvudsakliga handelsintensitetsmått) har formeln preciserats och utvecklats på följande sätt.

- Företags eller branschens egen import av varor utgörs i stor utsträckning av insatsvaror för produktionen, vilket vi inte bedömer vara ett träffsäkert mått på konkurrensutsatthet genom import från utlandet till den egna nationella marknaden. Vi har därför valt att utgå från importen av den varukod (SPIN-kod) som matchar företagets branschkod (SNI-kod). Det innebär att vi på varuimportsidan i formeln mäter importen av samma sorts varor som företagen/branscherna själva producerar.¹⁰ En konsekvens av metodvalet är att all varuimport koncentreras till de SPIN-koder som statistiskt har definierats som en varukod. För företag som har en tjänstekod blir varuimporten således automatiskt 0. Det är främst inom de industriella koderna (SNI 05–33) som tillverkningen av varor finns och som därför har SPIN-koder som definierats som varukoder. Vi bedömer att detta speglar varutillverkande företags konkurrensutsatthet i importledet och att det är konsekvent med att rena tjänsteföretag inte förväntas möta någon internationell konkurrens i varuimportledet. Den huvudsakliga nackdelen med detta tillvägagångssätt är att företag/branscher som är aktiva på flera marknader, och därmed möter konkurrens i flera typer av varor, befinner sig i en situation som inte helt återspeglas i måttet.

⁹ Se Bergman m.fl., *Att mäta konkurrensen i Sverige*, 2024 och Konjunkturinstitutet, *Vem ska betala för den förnybara elkraften? – Analys av kvotplikten inom elcertifikatsystemet*, 2013.

¹⁰ Ett exempel på detta är branschen tillverkning av stål, där importen av t.ex. kol som är en insatsvara för produktionen inte utgör konkurrensutsatthet i det avseende som vi vill mäta. Däremot innebär import av stål från utländska producenter att branschen konkurrensutsätts på hemmamarknaden (vilket fångas upp genom att utgå från SPIN-koder).

- Vi har vidare använt data över tjänstehandel (baserade på momsdata) i måttet. Det innebär att företag i branscher som inte tenderar att handla med varor fortfarande kan räknas som handelsintensiva om de har en tjänstehandel med omvärlden. Tjänstehandeln är inte indelad i SPIN-koder likt varuhandeln. Vi har istället använt företagets eller branschens (SNI-kodens) tjänstehandel på både importsidan och exportsidan. Detta motiverar vi med att tjänstehandeln har en annan karaktär än varuhandeln. Ett företag som köper och säljer stora mängder tjänster utomlands är att se som aktivt på en internationell, snarare än en nationell, marknad. Vi har därför sett både importen och exporten av tjänster som ett uttryck för internationell konkurrensutsatthet.
- I delstudie 2 har måttet beräknats för varje bransch på 5-siffrig SNI-nivå. I delstudie 1 har måttet i tillägg till detta beräknats på företagsnivå (men en viss anpassning, se formel nr 2 nedan). Det ger oss möjlighet att undersöka enskilda företags handelsintensitet och om det t.ex. finns företag som inte handlar med omvärlden trots att de befinner sig i en bransch som handlar internationellt.

Detta innebär sammantaget att vi tillämpar nedanstående preciserade formel för beräkning av handelsintensitet inom branscher på 5-siffrig SNI-nivå. Det är även denna formel vi har använt på företagsnivå, dock med det tillägg som framgår av den andra formeln nedan. Detta är vårt huvudsakliga mått för jämförelser av hur internationellt konkurrensutsatta olika branscher och företag är i studien.

$$\text{Handelsintensitet} = \frac{\text{Varuexp.} + \text{Tjänsteexp.} + \text{Varuimp. (SPIN)} + \text{Tjänsteimp.}}{\text{Produktionsvärde} + \text{Varuimp. (SPIN)} + \text{Tjänsteimp.}}$$

För beräkningar av företags handelsintensitet har vi behövt göra nedanstående tillägg för att få fram ett SPIN-kodsbaserat importvärde. Skillnaden är att den SPIN-kodsbaserade importen behöver justeras ned för att motsvara företagets "andel" av den import som branschen möter. Detta görs genom följande beräkning som relaterar importen till företagets andel av branschens produktionsvärde.

$$\text{Varuimp. (SPIN)}_{\text{företag}} = \text{Varuimp. (SPIN)}_{\text{bransch}} * \left(\frac{\text{Produktionsvärde}_{\text{Företag}}}{\text{Produktionsvärde}_{\text{Bransch}}} \right)$$

Då ovanstående bransch- och företagsmått innehåller vissa inslag av osäkerhet har vi även valt att jämföra med ett enklare mått som enbart inriktas på företags eller branschens export av varor eller tjänster till utlandet. Genom att endast fokusera på exporten undviks importen som kan vara mer svårtolkad som uttryck för konkurrensutsatthet. Samtidigt gör det att vissa branscher och företag framstår som betydligt mindre utsatta för internationell konkurrens än vad de är.¹¹

¹¹ Ett sådant exempel är tillverkningen av pasta där de svenska producenterna inte exporterar i särskilt hög grad, men är utsatta för en stor konkurrens genom import av pasta till Sverige från utlandet.

Detta alternativa mått används för att jämföra med det huvudsakliga för att bedöma i vilken mån måttets utformning påverkar resultatet i studien.

$$\text{Exportintensitet} = \frac{\text{Varuexport} + \text{Tjänsteexport}}{\text{Produktionsvärde}}$$

Det finns ingen etablerad gräns i litteraturen för vad som utgör hög eller låg internationell handelsintensitet. Handelsintensiteten är generellt betydligt högre inom de industriella SNI-koderna på grund av att dessa företag generellt sett i högre grad handlar med både varor och tjänster. I SOU 2015:87 angavs en handelsintensitet på i genomsnitt 50 procent för samtliga branscher som ingick i utredningens motsvarande analys.¹² I vår analys är genomsnittet 43 procent och medianen ca 24 procent.

Vi har valt att sätta gränsen för låg handelsintensitet vid 25 procent, men då utifrån att ett företag ska understiga denna gräns både i det branschbaserade måttet och i det företagsbaserade måttet. Det beräkningssättet tar höjd för att ett företag kan befinna sig i en handelsintensiv bransch (och påverkas av konkurrenstrycket i branschen) utan att själv ha en hög handelsintensitet. Det omvända är också tänkbart, varför företag som är handelintensiva i en bransch som inte är det, ändå räknas som handelsintensiva. Vår sammantagna bedömning är att detta är en relativt lågt satt gräns för handelsintensitet.

Företagets eller branschens känslighet för beskattning av el

Den andra delen av nedsättningens syfte är att den bör tillfalla företag för vilka el är en viktig insatsvara. Vår tolkning är att nedsättningen därmed främst bör tillfalla företag som behöver använda mycket el i tillverkningen i förhållande till sin storlek eftersom dessa företag är känsliga för förändrade elkostnader. Annorlunda uttryckt bör nedsättningen främst tillfalla företag som har en någorlunda hög elintensitet.

I tidigare analyser och reglering har vi stött på två huvudsakliga sätt att mäta företags elintensitet. Det vanligaste sättet är att ställa ett företags elförbrukning i relation till dess förädlingsvärde. Exempelvis används i elcertifikatsystemet en gräns på 190 MWh elförbrukning per miljon kronor i förädlingsvärde inom företags industriella tillverkningsprocess.¹³ I regeringens fördelning av elstöd till vissa särskilt drabbade företag användes istället en gräns som relaterades till företags omsättning (0,015 kWh per krona i omsättning).¹⁴

I EU:s energiskattedirektiv har gränsen för ett energiintensivt företag uttryckts i termer av hur stor *skatten* är i förhållande till företags förädlingsvärde.¹⁵ I direktivet anges att den nationella erlagda energiskatten ska uppgå till minst 0,5 procent av

¹² SOU 2015:87, s. 185.

¹³ Se 1 kap. 2 § lag (2011:1200) om elcertifikat.

¹⁴ 7 § förordning (2023:66) om elkostnadsstöd till vissa särskilt drabbade företag.

¹⁵ Detta är i praktiken ett annat sätt att uttrycka elintensitet i termer av elförbrukning i förhållande till förädlingsvärde.

förädlingsvärdet för att ett företag ska anses vara energiintensivt.¹⁶

Eftersom nedsättningen avser att mildra skattedelen av företagets kostnader har vi i denna analys, likt i energiskattedirektivet, utgått från hur stor andel av företagets förädlingsvärde som utan nedsättningen hade förbrukats av energiskatten på el. Skatten före eventuell nedsättning kallar vi "normalskatt". Tillvägagångssättet innebär att en högre skatt på el medför att en högre andel av företagen kommer över gränsen för att vara elintensiva.

$$\text{Andel elskatt} = \frac{(\text{Förbrukning kWh} * \text{normalskatt på el})}{\text{Förädlingsvärde}}$$

Det finns idag ingen tydlig eller etablerad gräns som kan tillämpas i vår analys av nedsättningen för vad som ska anses vara ett elintensivt företag. Nedanstående resonemang är utgångspunkten för de gränser som vi har valt att använda.

- Gränsen på 190 MWh per miljon kr i förädlingsvärde som tillämpas i elcertifikatsystemet vore högt satt i förhållande till den grupp av företag som idag får nedsättningen, och den avser vidare förbrukningen i tillverkningsprocessen snarare än inom hela företaget.
- Den gräns som anges för all energiförbrukning i energiskattedirektivet skulle, om den används för enbart el, motsvara en betydligt lägre gräns på 13–15 MWh per miljon kr i förädlingsvärde.¹⁷ Detta trots att gränsen i energiskattedirektivet avser all energianvändning och inte enbart elen.
- Den gräns på 0,015 kWh per krona i omsättning som regeringen satte vid fördelningen av elstöd år 2023 motsvarar i medeltal ca 13–16 MWh per miljon kr i förädlingsvärde.¹⁸

Sammanfattningsvis konstaterar vi att en relativt låg gräns för vad som utgör ett elintensivt företag bedöms gå vid ca 13–15 MWh per miljon kr i förädlingsvärde. Det motsvarar att företaget vid normal beskattning av el skulle betala 0,5 procent av sitt förädlingsvärde i energiskatt på el. Det senare är vad vi använt som huvudsaklig gräns för vad som utgör ett elintensivt företag i denna analys. Vi har därutöver analyserat hur resultaten påverkas av att sätta gränsen till 0,25 procent respektive 1 procent av förädlingsvärdet.

¹⁶ Rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet.

¹⁷ Variationen beror på att skatten har förändrats under åren 2018–2023 som vår studie avser.

¹⁸ Eftersom förädlingsvärde och omsättning varierar i förhållande till varandra inom olika företag finns ingen enhetlig jämförelse. Detta spann avser medianen (13,5) och medelvärdet (15,6) bland företagen som idag ges nedsättningen för vilka vi har företagsbaserad omsättning och förädlingsvärde.

Känslighetsanalys

Nedanstående tabeller utgör en känslighetsanalys av resultaten i tabell 3 i avsnitt 3.24.

I tabell B2 visas resultatet av 50 procent lägre gränser än de som redovisas i tabell 3.

I tabell B3 visas resultatet av 50 procent högre gränser än de som redovisas i tabell 3.

Tabell B2 Känslighetsanalys med 50 procent lägre gränser för låg handelsintensitet respektive normalskattekostnad. Nedsättning (i miljoner kronor) som fördelats till företag som har ett lågt behov av den utifrån handelsintensitet och/eller elintensitet (här mätt som normalskattekostnad som andel av förädlingsvärde).

År	Under 12,5 % handelsintensitet inom företaget och företagets bransch	Normalskattekostnad under 0,25 % av förädlingsvärdet	Låg handelsintensitet och/eller låg normalskattekostnad
2018	269	279	527
2019	220	302	517
2020	217	258	470
2021	162	463	619
2022	229	519	731
2023	213	507	708

Källa: Riksrevisionens beräkningar baserade på data från SCB.

Tabell B3 Känslighetsanalys med 50 procent högre gränser för låg handelsintensitet respektive normalskattekostnad. Nedsättning (i miljoner kronor) som fördelats till företag som har ett lågt behov av den utifrån handelsintensitet och/eller elintensitet (här mätt som normalskattekostnad som andel av förädlingsvärde)

År	Under 37,5 % handelsintensitet inom företaget och företagets bransch	Normalskattekostnad under 0,75 % av förädlingsvärdet	Låg handelsintensitet och/eller låg normalskattekostnad
2018	1 330	1 450	2 380
2019	1 200	1 360	2 300
2020	1 170	1 230	2 140
2021	1 200	1 460	2 390
2022	1 310	1 680	2 680
2023	1 190	1 660	2 550

Källa: Riksrevisionens beräkningar baserade på data från SCB.

Vi har i känslighetsanalysen även testat att använda det exportbaserade måttet på handelsintensitet. Detta med ett halverat gränsvärde i förhållande till huvudanalysen (för att vi endast analyserar den ena handelsriktningen) på 12,5 procent. Känslighetsanalysen visar att om vi hade använt ett sådant exportbaserat mått hade en större andel av nedsättningen gått till företag som ligger under gränsen för låg handelsintensitet.